

чателенъ начинъ, това рѣшеніе на рѣченното сѣдилище, може да стане истинафъ.

Членъ 97). Рѣшеніето и конца, които е дало едно търговско сѣдилище, на възложена нему давія, на която рагльжданието ѝ да е отъ длъжността му, или да не е, пакъ може да стане истинафъ; обаче когато рѣченната длъжностъ бѣде, щото давіята да ся прѣнася отъ търговското сѣдилище на друго нѣкое сѣдилище [търговско], тогава трѣбва да ся постѣпва, съобразно съ силжтж на 38-иятъ членъ, отъ прибавленіето на законника.

Членъ 98). И рѣшеніе което ся дава на давія, за неопрѣдѣлено едно количество пары, може да стане истинафъ. Неопрѣдѣлено исканіе ся нарича онова, на което не може да ся отрѣди стойността, или ако ся опрѣдѣли, а пакъ помежду двѣтѣ страни не може да ся удобри. Отрѣдѣніето на стойността ся показва, въ прошеніето на тжжителя, или въ казваніята и на двѣтѣ страни когато ся сѣдятъ.[*]

Членъ 99). Истинафъ, който става за рѣшеніето и конецътъ на давіятж, прави ся отъ тжжителя и тжжимиятъ, или отъ занемающитѣ мѣстото на правото, или отъ кредиторитѣ. Съ това заедно, истинафа ся прави, само противъ онія които сж тжжитель и тжжимъ, или противъ тѣхнитѣ намѣстници.

Членъ 100). Сто и двадесять и единъ день ся е опрѣдѣлилъ срокъ, за да ся прави истинафъ, върху рѣшеніята на търговскитѣ сѣдилища. Този срокъ ще ся брои отъ деньтъ, отъ когато ся е прѣдалъ прѣписа отъ иляма и на двѣтѣ страни за рѣшеніе на давія, която ся е свършила прѣдъ присутствіето и на двѣтѣ страни, а ако ли давіята ся е рѣшила отсѣтственно, тогава ся брои отъ

---

[*] Онія които захващатъ мѣстото за правото на двѣтѣ страни сж: векилитѣ, наслѣдницитѣ, настояницитѣ, намѣстницитѣ, и управительнитѣ на дружества, заедно и управительнитѣ чиновници, на парското правителство.